

Вночі я не встиг про це сказати...

Сергій Жадан

Вночі я не встиг про це сказати.
Ніч - це серця з золотими нервами.
А на ранок виходиш зі своєї казарми -
сонце вгорі
і туман між деревами.

Діти його просвічують душами,
основи його - вологі, останні.
Якщо не хочеш про мене думати -
думай про ці дерева в тумані.

Думай про них, коли тобі радісно,
думай, коли тобі хочеться плакати.
Дерева в тумані схожі на радіо -
діляться бідами,
діляться планами.

Якщо не хочеш про мене згадувати,
якщо не маєш сили та спокою,
думай про ліс, що стоїть загатою -
міцною, надійною та високою.

Думай про сталеве коріння,
думай про надрізи й крону.
Нехай ця земля, смоляна і осіння,
наповнить теплом
ніч твою чорну.

Думай про мокру траву між дюнами,
думай собі, ніби так і треба.
Я ж знаю, про що ти насправді думаєш,
коли ти думаєш про дерева.

Я знаю, я все це собі переховую
серед туману й огрому нічного.
Немає нічого випадкового.
Немає нічого.

Зовсім нічого.